

סוטה מ-ב

עניין: מודים על שאנו מודים לך
– ל"ג בעומר הוד שבהוד

חתם סופר תורת משה

סוף פרשת נשא (מודפס במהדו"ח בליקוטים)

כל הכנסה תהלל י' וכופלים אותו כי על כל כניסה תהלל י' שהיינו צהכניסה הזאת ועל זה אני מהללו קזיכני שעל כל הכניסה אני מהלל כי לולא כן למה להלל על הכניסה ולמה לי הכניסה והחיות להצל ויק אצל אני מהלל על כל הכניסה קזיכני להלל על הכניסה:

קדושת לוי ריש שיר השירים

שיר השירים אשר לשלמה ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיינן (א, א-ב). נראה בסייעתא דשמיא, על פי מה שפירש האלשיך ז"ל, 'אל מלך גדול ומהולל בתשבחות' (נוסח ברכת 'ישתבח'), שעל זה בלבד שאנו זוכים לשבח שמו הגדול על זה יש לנו להלל שזכינו לזה, וזהו 'מהולל בתשבחות', שאנו מהללים אותו יתברך על שזכינו לשבח, ובעבור התשבחות אנו מהללים, עד כאן א'. וזהו 'שיר השירים אשר לשלמה', שאנו משוררים על שזכינו לשורר לשמו הגדול ב שיר ידידות, ועל אותן השירים שאנו זוכים לשורר אנו אומרים שיר להשם יתברך שזכינו לשורר לשמו הגדול, ואנו אומרים 'שיר' על 'השירים אשר לשלמה' א'.

ריש האדרא זוטא (זוהר ח"ג דף רפז ע"ב)

קס רבי אלעזר התעטף ר"ש ויחייב פתח ואמר (תהלים קטו) לא המתים יהללו י' ולא כל יורדי דומה לא המתים יהללו י' הכי הוא ודאי אינו דאקרון מתים דהא קב"ה חי אקרי והוא שארי בין אינו דאקרון חיים ולא עם אינו דאקרון מתים.

סוף האדרא זוטא (זוהר ח"ג דף רצו ע"ב)

הקדשים דכתיב כי עס ענה יי' את הברכה חיים עד העולם. א"ר אבא לא סיים בולגא קיישא למימר חיים עד דאשככו מלי ואנא כתבנא סברנא למכתב טפי ולא שמענא ולא זקיפנא רישא דנהורא הוה אגי ולא הוה יכלנא לאכחלנא אדסי אדעוענא שמענא קלא דקארי ואמר (משנ"ג) ארץ ימים ושנות חיים וגו'. שמענא קלא אמרנא (תהלים כב) חיים שאל ממך וגו'. כל

ויקרא רבה פרשה כ"ז

יב [כב, כט] וכי תזבחו זבח תודה לה'. ר' פנחס ור' לוי ור' יוחנן בשם ר' מנחם דגליא לעתיד לבוא כל הקרבנות בטלין וקרפן תודה אינה בטלה לעולם, כל ההודיות בטלין והודית תודה אינה בטלה לעולם, הדין הוא דכתיב (ירמיה לג

ערוגת הבושם פרשת אמור

הייל בשביל הראשית ושונ חנו אומרים על שאנו מודים לך כרוך אל ההודאות דמה שאנו מודים לך גם זה אינו עבודתו ולא עשיו מאומה גם כזה אלא גם על זה גוסא לריכין אנו להודות לך דעיקרו הוא ע"י התעוררות דלפילא וכוה יש להבין ענין ליג בעומר שהוא יומא דסגרא רבנן ונוהגין זו היתר בדברים שאסור כספירה דהנה מכוור כספרי מוסר ענין הספירה לוכך מדותיו ולטכר עלמו מכל סין ופנס והנה עתה שכבר עברה רוב הספירה ועדיין לא סעל מאומה ומבין שגם הרעון שלו אינו בשלימות ואסי' אס הי' לו לפעמים איזה מחשבה טובה אינה אלא מחמת התעוררות דלפילא איכ נמס כל לכב. אבל אס זיכהו השי"ת שגא עכיס לירי הכרה אמיתית שהוא כאן וכאפס ועדיין לא עשה כלום עין גוסא יש לו להיות שמה שמכיר את מקומו ומידה על האמת. והנה אחת משבע מדות הוא הוד והוא ענין הודאה על האמת דכשכוע זו שמכוון כנגד מדה הייל לריך להשלים עלמו כזה וליג בעומר הוא הוד שכווד חה כמינה הודאה על ההודאה. עיד על שאנחנו מודים לך כרוך אל ההודאות כדפרישית בס"ד:

יתכאר עין מאמר המדרש לעתיד כל ההודאות בעלין דלעתיד לבא דיטי' עולם החיקון וגא ילערכו קרבן תודה על ענין נסים שזריכין להודות. אבל מימ יטי' מציאים תודה על מה שכלל שעתא ושעתא יתגדל השגתם ויטי' הודאה כמינה על שאנחנו מודים לך כרוך אל ההודאות הייל חישרדל

רמב"ן סוף פרשת בא

הראשונה³⁰², ואין אל עליון חפץ בתחתונים מלבד שידע האדם ויודה³⁰³ לאלהיו שבראו³⁰⁴. וכוונת רוממות הקול בתפלות וכוונת בתי הכנסיות וזכות תפלת הרבים, זהו שיהיה לבני אדם מקום יתקבצו ויודו לאל שבראם והמציאם ויפרסמו זה³⁰⁵ ויאמרו לפניו בריותיך אנחנו, וזו כוונתם במה שאמרו